

Hej

Lige en lille historie fra det virkelige liv.

Jeg er 58 år gammel og startede på arbejdsmarkedet som 17 årig, hvor jeg blev ansat som arbejdsdreng hos en malermester - senere blev jeg ansat som "bydreng" hos byens største arbejdsplads NKT, hvor jeg var indtil jeg startede på Handelsskolen. Som 20 årig blev jeg ansat som elev i Middelfart Sparekasse, hvor jeg har arbejdet indtil den 1.4.2012, hvor en ny direktør valgte at sætte sit eget hold, og jeg blev afskediget.

Da jeg fik mit elev job, kan jeg huske, at min daværende tillidsmand kom til mig, idet han gerne så, at jeg meldte mig ind i Finansforbundet. I samme forbindelse anbefalede han mig, at jeg meldte mig ind i en arbejdsløshedskasse, for som han sagde:

"Skulle du gå hen og bliver arbejdsløs, så har du tegnet en forsikring, som yder dig 80% af din løn - dog med et max beløb - i 4 år"

Som sagt så gjort.

Efter 39 år på arbejdsmarkedet havnede jeg så desværre i en situation, der gjorde, at jeg fik brug for min understøttelse. Dog var der nu sket det, at perioden hvor jeg kunne få understøttelse var blevet halveret fra 4 til 2 år - og vel at mærke på et tidspunkt med lavkonjunktur og stor arbejdsløshed - og jeg skal lige hilse at sige, at det ikke er særlig nemt for en mand i min alder, og med så mange år på en arbejdsplads, at finde nyt job.

Jeg er sikker på, at hvis forsikringsselskaberne pludselig halverede summen på kundernes forsikringer, og samtidig fastholdt præmie betalingens størrelse, så ville i politikere helt sikkert komme med en reaktion, og i ville stå i kø for at komme i medierne, for at fortælle, at det var noget i tog kraftigt afstand fra, og at der ville blive arbejdet på et indgreb.

En lille form for retfærdighed må da være, at jeg som minimum fik halvdelen af min præmie betaling - gennem 35 år - tilbage.

Så skulle jeg tage stilling til, hvorvidt jeg ville have mine bidrag til efterlønnen udbetalt. Også her blev jeg forsikret om, at såfremt jeg blev i ordningen, var der indbygget en forsikring, som gjorde, at jeg var sikret et job på almindelige lønmæssige vilkår, såfremt jeg havde under 5 år, til jeg havde mulighed for at

gå på efterløn - det blev kaldt en "senior job ordning"

Jeg blev i ordningen.

Og så kommer den næste uretfærdighed - nu indføres der en arbejdsmarkedsydelse, som svarer til 60% af dagpengesatsen.

En lille form for retfærdighed må da være, at jeg får mulighed for, at genoverveje om jeg stadig ønsker at være med i efterlønsordningen, og såfremt det ikke er tilfældet, at jeg får mulighed for, at få min indbetaling udbetalt - det er da helt tydeligt, at min beslutning om at blive i ordningen blev taget på et helt forkert - og i hvertfald ikke et helt oplyst grundlag.

Igen må jeg sige, at hvis noget lignende fandt sted i en privat virksomhed, ville i politikere helt sikkert have været fremme i "skoene" og taget kraftigt afstand fra det, og truet med indgreb, såfremt det ikke blev ændret.

Og så vil jeg bare lige minde om, at det ikke er spor morsomt, at blive arbejdsløs.

Du havner i et system, hvor al henvendelse fra "systemet" til borgeren sker under trusler om, at såfremt du ikke gør, som der står, så kan du miste retten til din understøttelse - hvor det er helt tydeligt, at det ikke er mennesket, der er det afgørende, men mere at der bliver levet op til, hvad "systemet" kræver. At du får en følelse af, at "systemet" har den opfattelse, at du nok ikke gider at arbejde, også selv om jeg har været 39 år på arbejdsmarkedet.

Og det må ikke opfattes som en kritik, af de stakkels ansatte på Jobcentrene rundt omkring - jeg tror såmænd, at de forsøger med et ærligt hjerte, at gøre hvad de kan, men de er jo nok også angste for at miste jobbet, så de gør selvfølgelig, hvad systemet fortæller dem, de skal gøre.

Du er havnet i et system, som kræver af dig, at du hver eneste uge skal påføre dig selv endnu et nederlag, idet du jo skal søge job, vel vidende at du ikke er i nærheden af bare at komme til en samtale - det styrker ikke ligefrem selvværet og øger ikke motivationen.

Du er havnet i et system, som er født i baghaven hos et parti, det står for et liberalt menneskesyn, hvor mennesket trives bedst i frihed, hvor det enkelte menneske har ret til ansvar for sit eget liv. Hvorfor skal jeg så have systemet til at overvåge og true mig? - hvorfor er der ikke tillid til, at jeg nok skal gøre

hvad jeg kan for at få job? (jeg har dog bevist at jeg gerne vil arbejde)

Du er havnet i et samfund, hvor det er helt tydeligt, at økonomien går forud for mennesket, og det på trods af Mette Frederikssens udtalelse i TV-Avisen den 12 januar, hvor hun siger:

“Lige så er regeringen optaget af, at økonomi aldrig må gå forud for det enkelte menneske”

Jeg syntes der bliver mere og mere af, at det modsatte er tilfældet, og derfor må jeg med rette spørge:

HVOR BLEV MENNESKET AF?

Med venlig hilsen

Steen Sørensen
Odensevej 84
5500 Middelfart